

MAKALE

Şubemiz Sekreteryalığında 22-23 Mayıs 2009 tarihinde gerçekleştirilen V. Ulusal Uçak Havacılık ve Uzay Mühendisliği Kurultayında sunulan makalelerden Ali İhsan KARAMANLI'nın sunduğu makaleyi yayınlıyoruz.

SAVUNMA ve HAVACILIK SANAYİ ENDÜSTRİ (KÜMELENME) BÖLGESİ BİR MODEL ÖNERİSİ

Ali İhsan KARAMANLI

Eskişehir Sanayi Odası Organize Sanayi Bölge Müd. 2. Cadde No:1 Eskişehir, TÜRKİYE
Tel:222 236 03 60 E-Posta: alihsan@eosb.org.tr

Özet: Bu bildiri Türkiye'de sanayinin yerleşkelelerinden olan Organize Sanayi Bölgesi uygulamalarından yola çıkarak Eskişehir'de Savunma ve Havacılık Sanayi Endüstri Bölgesi kurulması konusu incelenmiştir. Bu bildiri, ülkemizde kendiliğinden oluşan kümelenmelerin yerine, belirli teşviklerle ve kalkınma planlarında izlenecek destek politikalarıyla, Savunma ve Havacılık Sanayinde yaratılacak kümelenmeye dönük fiziki altyapının oluşturulması konusu incelenmiştir. Çalışmada endüstri bölgesinin ve fiziki altyapısının büyüklüğü, destek ve hizmet birimlerinin sayıları ve yatırımın toplam tutarı incelenmiştir.

KÜMELENME

Ekonomik gelişmenin temelinde birbiri ile ilişkili sektörlerin mekansal bütünlüğü yatar. Aynı coğrafyada aynı mekansal bütünlüğü paylaşan sanayi kolları önce bir toplulaşma, giderek ihtisaslaşma, bilgi paylaşımı ile teknoloji üretme ve sonucunda kümeleşmeye kadar uzanmaktadır. Bu ekonomik olay uzun dönemde herhangi bir sektörün yerleşmiş bilgi ve donanım ile rekabet gücünün artırılması anlamına gelmektedir.

Endüstrinin bir bölge içinde yoğunlaşması aynı zamanda uzmanlaşmayı ve inovasyon -yenilik- için gerekli bilgiye kolayca ulaşmaya imkan tanımaktadır.

Bilindiği gibi yenilik yapma kabiliyeti ekonomik olarak gelişmenin, kalkınmanın ve sanayinin, değişen rekabet koşullarına uyum yeteneğinin artırılmasının biricik yoludur.

Birbiriyle rekabet içinde ancak birbiriyle endüstriyel ilişkiler içinde olan esnek uzmanlaşmış firmaların 'güven' esaslı işbirlikleri rekabeti yerleşmiş boyutta tutmakta, ancak küresel ekonomiye entegrasyonda önemli bir avantajı da beraberinde getirmektedir.

Bu açıdan bakıldığında Organize Sanayi Bölgeleri toplulaşma ya da gelişigüzel – kendiliğinden - vahşi kümeleşme – örnekleri oluşturmaktadır.

Diğer taraftan bölgesel emeğin verimliliği ve yetkinliği de sanayinin yoğunlaşmasının önemli bileşeni olarak karşımıza çıkmaktadır.

Ülkemizin 2025 yılına kadar savunma sanayiine 150 milyar \$ harcayacak olması belli ürünlere olan talebin artması, iç pazarın büyümesi anlamını taşımaktadır.

Bu talep de ancak ölçek ekonomileri sayesinde karşılanabilir. Öyleyse ciddi büyüklükte ve ana ve yan sanayinin yaratılması ile mümkün görünmektedir.

Bu bölgede yer alacak firmalar arasındaki yatay ve dikey entegrasyon nedeni ile ekonomik birimlerden

olan ana sanayi(ler), tedarikçi(ler), tüketici(ler) ve destek kurumlarının kendi aralarında yarattığı dışsallıklar, sanayiinin mekansal dağılımını doğrudan etkilemektedir. Bu şekilde olan yatay ve dikey entegrasyonun yarattığı sinerji, inovasyon yeteneği, “ekonomik coğrafya” (Geographical Economics) adı altında yeni bir teori oluşmasına neden olmuştur.

Yeni ekonomik coğrafya teorisi firmaların girdi-çıkıtı bağlantılarının ve dikey entegrasyonunun firmaların benzer coğrafyalarda kümeleneneceğini –kümelenmesi gerektiğini- öngörmektedir.

Sonuç olarak Havacılık ve Savunma Sanayiinde böyle bir kümelenmeye ihtiyaç vardır ve bu kümelenme doğal yollardan değil devletin alacağı bir kararlar, teşvikli ve ısrarlı ve kararlı takibi ile gerçekleştirilecek stratejik, teknolojik bir yatırımın sonucunda oluşacaktır.

PROJE HAKKINDA GENEL BİLGİLER

Eskişehir Sanayi Odası 2005, 2006 ve 2007 yılları içerisinde Eskişehir Sanayinin Stratejik Gelecek Sanayi Tasarımı başlıklı bir çalışma yapmış ve raporun Teknoloji başlığında;

Sanayi kuruluşlarının kümeleştirmelerini yaparak sinerji yaratmak,

Ana sanayi kuruluşları ile yan sanayi arasında teknoloji geliştirmeye yönelik önderlik yapmak,

Bölgemizi bir üst lige çıkarmak için lokomotif sektörlerin tanımlanmasındaki belirsizlik, üyelerin bilinçlenmesi, yönlendirilmesi ile etkinliğinin sağlanmasındaki yetersizlik,

Teknoloji transferini amaçlayan dış sermaye yatırımlarının ilimizde düzeyi düşük veya yok. Bu doğrultudaki çabaya ön ayak olmak,

Eskişehir sanayisine yeni katılacak kuruluşların katma değeri ve istihdam gücü yüksek olan sektörler olması yönünde çalışmak,

Mevcut sanayi kuruluşlarının teknolojik envanterini çıkarmak görüşleri ortaya çıkmıştır.

Bu görüşler, çalışmanın rekabet stratejileri başlığında da yeni ürün ve yeni teknoloji geliştirilmesi konusuna ağırlık verilmesi şeklinde ortaya çıkmıştır.

Sonunda Eskişehir'de teknoloji ağırlıklı seramik, havacılık, savunma sanayi ve metal eşya sektöründeki birikimin pazarlanabilir ürüne dönüştürülmesi konusunda yatırım yapacak girişimcilerin desteklenmesi ve teşvik edilmesi amacıyla, yeni bir bölge kurulması kararı alınmıştır. Kurulacak olan bölge; Devlet tarafından verilecek teşviklerle,

Organize Sanayi Bölgesi mantığında yapılacak altyapı ile,

Kümelenme modelinin gerektirdiği, yatırım, üretim, pazarlama ve teknolojik desteklerle, yatırım ortamını iyileştirici ve cazip hale getirici bir bölge olacaktır.

Bölgede eksiksiz bir altyapının yanında, yatırımcılara her türlü kolaylığı sağlamak amacı ile;

Bölge Yönetim Merkezi,
İş Merkezi,
Altyapı Destek Merkezi,
Antrepo,
Ortak İş Atölyesi,
Ortak Kalite ve Sertifikasyon Merkezi,
Yatırım Danışmanlık Merkezi,
Lojistik Merkez,
ve ihtiyaç duyulan diğer yardımcı tesisler bulunacaktır.

Yürürlükteki mevzuat çerçevesinde yatırım teşvikleri ancak Teknoloji Geliştirme Bölgeleri ve Endüstri Bölgelerine verilebilmektedir. Bu nedenle teşvikten yararlanmak amacıyla bölgenin adı “Eskişehir Havacılık ve Savunma Sanayi Endüstri Bölgesi” olarak adlandırılmıştır.

PROJENİN KALKINMA PLANI VE YILLIK PROGRAMLARLA İLİŞKİSİ

9. beş yıllık kalkınma planında kurulması düşünülen Savunma ve Havacılık sektörü ile ilgili olarak;

“530. Savunma, havacılık, uzay, kimya, malzeme ve bitki genetiği gibi bilgi ve teknoloji yoğun alanlar geliştirilecektir.

531. Havacılık ve uzay alanındaki faaliyetlerin koordinasyonunu sağlayacak bir teşkilat kurulacaktır.

532. Savunma sanayiinde; ihtiyaçları güvenli ve istikrarlı bir biçimde milli imkânlarla karşılamak üzere rekabetçi, kendine yeten, esnek, ülke sanayii ile bütünleşmiş, ortak üretim-tasarım ve Ar-Ge alanlarında uluslararası işbirliği çalışmalarına etkin katılım sağlayan bir yapıda üretimin geliştirilmesi ve bunun için gerekli altyapı ile teknolojik ve yönetsel kabiliyetlerin kazanılması temel hedeftir.

533. Ulusal savunma sanayiini geliştirmek amacıyla, mevcut altyapıdan ve teknoloji yeteneğinden azami faydalanan, verimliliği, Ar-Ge'ye dayalı tedariki, yurt içi teknoloji ve kabiliyet edinimini esas alan bir sistem ve mevzuat oluşturulacaktır." denilmektedir. Bu çalışma 9. beş yıllık kalkınma planının amil hükümlerine cevap verebilecek bir projedir.

PROJENİN GEREKÇESİ ENDÜSTRİ BÖLGESİ (EB) İLAN EDİLME TALEBİNİN NEDENİ

Cumhuriyetim kuruluş tarihlerinde Türkiye'de havacılık konusunda Yeşilköy-Eskişehir Tayyare Fabrikası, Kayseri Tayyare Fabrikası ve Etimesgut gibi merkezlerde havacılık gereksinimleri karşılanmaya başlamıştır.

Yeşilköy Türk Hava Yolları'nın merkezine dönüşmüş ve Türkiye'nin Ticari Hava Sanayi Merkezi olmuştur. Eskişehir Türk Hava Kuvvetlerinin eğitim, lojistik ve hareket merkezi durumunda olmuş 1960larda uçuş eğitim merkezi İzmir bölgesine aktarılmış fakat jet motorlu askeri uçaklarının yapıldığı sene de 120 jet uçağı, 300 jet motor revizyon yapan ileri teknolojik kabiliyetler kazanmıştır. 1980 sonlarında Anadolu Üniversitesi'nde kurulan Havacılık Yüksek Okulu ile genç neslin uluslararası standartlarda öngörülen

esaslara göre pilotaj eğitimi ve diğer havacılık uygulamaları ile Türkiye'de ilkleri uygulamaya başlamıştır.

Bilindiği üzere Kayseri Hv. K. K.'nin pervaneli uçaklarının, Etimesgut ise Kara Kuvvetleri uçak ve helikopterlerinin tamir ve bakım merkezi haline dönüşmüştür. 1986 da F-16 uçak üretimi ile Ankara Akıncılar'da TAI uçak gövde parçalarının üretiminde, Eskişehir'de kurulan TEI ise jet motor malzemeleri üreten tesisler haline dönüşmüştür.

Yukarıda kazanılan kabiliyetlere rağmen imalat programları dışında kalan uçak idamesini gerektiren yedek parçaların yurt içi sanayinden karşılanma oranı %6 larda kalmıştır.

Hava Kuvvetleri Komutanlığı kullandığı uçaklardaki tamirlik malzemeleri 1952li yıllarda kendi bünyesinde oluşturduğu tezgah parkı ve uzman ve mühendislerden istifade ile %100 onarabilen, çevre ülkelerce imrenilecek bir yeteneğe sahip olmuştur.

Kazanılan onarım kabiliyetinin TSK'de Hv. K. K.'lığı dışındaki birimlerce kullanımına imkan sağlayacak yaptırımlara gidilmediğinden K. K. K. Ve Dz. K. K.lığı Hv. K. K.lığı teknolojik onarım imkanlarından layıkıyla istifade edememiştir. Türk Hava Yolları ile Hv K. K.lığı teknolojik onarım merkezleri arasında gerekli işbirliği ve birlikte çalışma koşulları yaratılmadığı ve iş ortaklıkları kurulamadığından teknolojik yetenekleri, yani bilgileri paylaşamamış ve çoğalamamıştır.

Hava Kuvvetleri Komutanlığında 2000'li yıllardaki uygulamalarda askeri uygulayıcıların Teknolojik onarım ve üretimi sağlayan muvazzaf mühendislerin tayin etmeleri usul ihdas edilmiştir. Benzer şekilde onarım teknolojisi başarımı beceriyi temsil eden İngilizce okuryazarlığı olan sivil sat ücretli personelden emeklilik ve benzeri gerekçelerle ayrılanların yerine yeni personelin alınmaması sebebiyle 2800 kişilik çalışan kadrolarda çalışan sayısı 1700'lere düşmüştür. Bu rakamların önümüzdeki yıllarda daha da düşeceği değerlendirilmektedir.

1960 yıllarda benzeri uygulama A.B.D. Hava Kuvvetleri'nde olmuş ve o tarihlerde A.B.D.'deki askeri uçak tamirliklerinin onarım merkezi olan Tinker AFB kadro azaltmasına gitmiş fakat Oklahoma City yakınındaki Tulsa'da Amerikan Hava Yollarının onarım merkezi çevresinde 17.000 onarım teknolojisi uygulayan 200'ün üzerinde şirket kurulmuştur. Bu şirketler yalnız A.B.D. Hava Kuvvetlerinin değil aynı zamanda tüm ticari hava yollarının tamirliklerini ehven fiyatlarla onaran iş merkezlerine dönüşmüştür.

Eskişehir'de Hava Kuvvetleri'nde Hava sanayinde teknolojik konularda kabiliyet kazanmada liderlik yapan ve emekli statüsünde bulunan muvazaf mühendisler, sivil mühendisler ve saat ücretli teknisyenlerden oluşan 130-170 arasında personel vardır. Bu personelden çok az bir kısmı halen ESO-OSB tesislerinde görev yapanlar çevredeki teknolojik uygulama yapan firmalarda sorumluluk almıştır. Çalıştıkları firmalar Eskişehir'deki Savunma Sanayi ve Havacılık Şirketlerinden TEI, Alp Havacılık, Coşkunöz Savunma ve Havacılık, Savoronik gibi güzide şirketlerin yan sanayi gereksinimini karşılar duruma gelmişlerdir.

Eskişehir'deki Savunma Sanayi şirketlerinden Alp Havacılık son bir sene zarfında tezgah parkını %140 miktarda arttırmıştır. Yan sanayi şirketlerinin oluşturulması ve yaygınlaştırılması konusunda ciddi planlamalar yapılmaktadır.

Coşkunöz firması 2006 yılı itibarıyla savunma sanayi yatırımlarında Eskişehir'i yatırım üssü haline dönüştürme azmindedir. Parça üretiminde en teknolojik tezgâhlara yatırım yapmıştır. Savunma sanayi ve havacılık siparişlerini almaya başlamıştır.

Teknolojik onarım konusunda Eskişehir Türk Silahlı Kuvvetleri yanı sıra Türk Sivil Havacılık alanında yurtdışı bağımlılığı azaltabilecek güçtedir. Ayrıca bölge ülkeleri arasında İsrail dışında bu işi yapabilecek yegane ülke konumundadır. Eskişehir Hava İkmal Bakım Merkezi'nden emekli olan kişileri

organize ederek Eskişehir Savunma sanayi ve Havacılık Kümelenme Merkezi'nin oluşması konuyu çözümleyecektir.

Bunun gerçekleşmesini mümkün kılacak uygulamaların gerçekleşmesine esas ESO-OSB ile askeri kademelerle müşterek çalışma ve endüstriyel partnerlik oluşturulması çalışmaları ümit verici gelişmeler sağlanmıştır.

SSM'nin verilerine göre ülke sanayi savunma sanayi ürünlerinde %20'lerin altında ürün üretebilmektedir. Eskişehir Savunma sanayi ve Havacılık Kümelenme Merkezi'nde yedek parça gereksinmelerinin karşılanmasının %55lere çıkarılabileceği, halen 3.200 olan Savunma sanayi ve Havacılık istihdamının ise 13.000li rakamlara ulaşacağı değerlendirilmektedir.

Savunma ve havacılık platformları satın alımı ve sonrasında da idamesi ve lojistik ihtiyaçlarının temini oldukça büyük bütçeli rakamlara mal olmaktadır. Bu platformların yerli üretimine yönelik projelerde teknoloji transferi, işgücünün yetiştirilmesi ve sistem kurulumuna yönelik yapılan yatırımlar büyük rakamlara ulaşmaktadır. Bu anlamda, Eskişehir sanayisinin yetişmiş insan gücü ve teknolojik birikimi Eskişehir'in savunma ve havacılık sektöründe kümelenme merkezi haline dönüştürülmesi ülke ekonomisi için büyük bir tasarruf sağlayacaktır.

Sonuç olarak Endüstri Bölgeleri Kanunu madde 3.'de belirtildiği şekilde, "Ülke ekonomisinin gelişmesini ve teknoloji transferini sağlamak, üretim ve istihdamı artırmak, yatırımları teşvik etmek ve yabancı sermaye girişini artırmak amacıyla; Sanayi ve Ticaret Bakanlığının önerisi üzerine Endüstri Bölgeleri Koordinasyon Kurulunca belirlenen yerlerde kurulan Endüstri bölgeleri" şu anda yürürlükteki mevzuat kapsamında özel teşvik verilebilen ve teşvik oranları Bakanlar Kurulunca özel olarak belirlenebilen bölgeler olması nedeniyle EB tercih edilmiştir.

SONUÇ

Eskişehir'de son yıllarda sanayiinin gelişimi ile birlikte sosyo-ekonomik yaşamda hızlı bir gelişme

göstermiş olup, bu durum yapılan araştırmalarla da, tescil edilmiştir. Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE) ile Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) ve diğer kamu kuruluşları tarafından ortak yapılan bir araştırmaya göre Eskişehir 2005 yılında Türkiye genelinde 81 il arasında 3. sırada bulunmaktadır. Yine Birleşmiş Milletler Kalkınma Programınca hazırlanan “İnsani Gelişmişlik Raporu”nda ise Eskişehir, beşeri gelişmişlik ve yaşanabilir kentler düzeyi bakımından ise 3. sırada yer almıştır.

Eskişehir, kent ve yaşam kalitesi en yüksek illerden biri olup, İstanbul ve Ankara gibi ülkemizin önde gelen iki büyük kentnin ardından modern ve düzenli şehirleşmesi ile diğer Anadolu kentlerine örnek oluşturmaktadır. Eskişehir %80'lik şehirleşme oranı ile ülkemizin, şehirleşme bakımından önde gelen illerinden biridir. Ayrıca Eskişehir'de kişi başına düşen milli gelir ise 2001 yılı verilerine göre 2.513 dolar olup, Türkiye ortalamasını oluşturan 2.146 dolardan yüksektir. Eskişehir'de Kişi Başına Satın Alma Gücü Paritesi ise 7.373 Dolardır.

Eskişehir sosyal ve kültürel altyapısı ile de diğer Anadolu kentlerinden ayrılan bir yapıya sahiptir. Kent genelinde 13 sinema salonu, Opera, Belediye ve Üniversite Tiyatroları yer almaktadır. Her yıl Eskişehir'de içinde klasik müzik, tiyatro, caz gibi sanatın her alanından etkinliklerin yer aldığı Uluslararası Eskişehir Festivali ile Uluslararası Sinema Günleri temalı yoğun bir sanatsal etkinlik ortamı yaşanmaktadır.

Coğrafi konumunun yarattığı avantaj ile Eskişehir, tarih boyunca Anadolu'nun batıya açılan kapısı olmuştur. Demiryolu ve karayollarının kavşağında olması, tarımda ve sanayideki gelişmeler ile yer altı kaynaklarının zenginliği, Eskişehir'i ekonomik sanayi ve ticaret bakımından önemli bir merkez haline getirmiştir. Eskişehir'in son yıllarda ekonomik hayatının dinamizminde hiç şüphesiz en önemli pay sanayininindir. Şehir nüfusunun, kırsal nüfusa göre süratle büyümesi, yetişmiş işgücü varlığı, pazarlara yakınlığı, enerji ve hammadde kaynaklarının

uygunluğu, sanayi için gerekli alt yapı yatırımlarının yeterli oluşu, bölge sanayinin giderek gelişmesini sağlamıştır. İl ekonomisinde sektörlerin payına baktığımızda ise %61 ile Hizmetler Sektörü ilk sırada yer alırken, bunu %28 ile Sanayi Sektörü ve %11 ile Tarım Sektörü izlemektedir.

Sonuç olarak Eskişehir'in Savunma Sanayi Endüstri Bölgesi ihtiyacını, hem mevcut bölgenin yapısı açısından hem de ilin savunma sanayiine elverişli olması bakımından değerlendirebiliriz.

İDARİ VE SOSYAL TESİSLER

Bölge Yönetim Merkezi:

Bölgenin yönetim binası olup, Bölge Müdürü ve bölgeyi sevk ve idare edecek teknik ve idari personelin görev yaptığı binadır. Bu bina kuruluş yıllarında bölgenin şantiye binası olarak da kullanılacaktır. Konferans salonları, ofislerin olduğu idari binadır. Toplam 2.000 m² olarak planlanmıştır.

Altyapı Destek Merkezi:

Bölgenin altyapısı, emniyeti ve korunmasından sorumlu, bölge müdürlüğüne bağlı teknik bir merkezdir. Bu merkezde arıza bakım ekipleri, ambulans ve itfaiye ile acil müdahale ekipleri bulunacaktır. 1.000 m² lik bir bina planlanmıştır.

İş Merkezi:

Bölgede kurulu bulunan şirketlere yardımcı olacak muhasebe, gümrük, mühendislik büroları, banka şubeleri, sigorta ofisleri, restoran vb işyerlerinin olacağı bir çarşı olarak planlanmıştır. 4.000 m² olarak planlanmış olup bölge yönetimi tarafından yapıp kiralanacaktır.

Antrepo: Bölgede yer alacak girişimcilerin ithalat ve ihracat mallarını geçici süre depolayacağı gümrüklü saha olarak düşünülmüştür. 2000 m² kapalı, 4000 m² açık alan olmak üzere, 6.000 m² olarak planlanmıştır. Bölge tarafından yapılacak ve kiralanacaktır.

Lojistik Merkez: Bölgede bulunan malların taşıma işleminin organize edileceği alan olarak planlanmıştır. Bu alanda bir adet akaryakıt istasyonu

ve tır parkı yer alacak olup, 1.000 m² kapalı alanda ve 60.000 m² açık alan olarak planlanmıştır. Bölge tarafından yapılacak ve kiralanacaktır.

Yatırım Danışmanlık Merkezi: Bölgede yer almak isteyen girişimcilere rehberlik edecek, Devlet Planlama Teşkilatı, T.C. Sanayi Bakanlığı, TSE, KOSGEB, Bölgesel Kalkınma Ajansı ve İl Özel İdaresi ile koordinasyonu sağlayacak merkez olup, 500 m² olarak planlanmıştır.

Ortak İş Merkezi: Bölgede yer alan firmaların, tezgah bakımı, programlanması, ortak kalıp ve aparat üretiminin yapıldığı iş atölyesi olarak ve 3.000 m² kapalı alan olarak planlanmıştır. Bölgede yer alacak firmaların oluşturacağı bir şirket tarafından yönetilecektir. Bölge tarafından yapılacak ve oluşturulacak şirkete kiralanacaktır.

Ortak Kalite Merkezi: Bölgede iş yapan firmaların, hammadde ve mamul maddelerinin test ve analizlerinin yapıldığı, sertifikasyona bağlandığı bir merkez olarak planlanmıştır. 3.000 m² kapalı alan Bölge tarafından yapılacak ve kiralanacaktır.

Yeşil Alanlar – Rekreasyon

Toplam yeşil alanlar, çevre yeşil bandı olarak 50 m eninde ve 7.200 m. Uzunluğunda olup 364.000 m² olarak planlanmıştır.

ALTYAPI DURUMUNUN GENEL DEĞERLENDİRİLMESİ VE YETERLİLİK DURUMU

Ulaşım:

Bölge Eskişehir – Ankara devlet karayolu üzerinde olduğundan, ulaşım problemi gözükmemektedir. Ayrıca Karayolları Genel Müdürlüğü, Eskişehir güney çevre yolunu, bölge doğusundan geçecek şekilde planlamaktadır. Bu yolun hayata geçirilmesi ile bölgeye ulaşım daha da kolaylaşacaktır.

Bölge içi yollar, 30m – 20m genişliğinde olup, toplamı 21.3 km uzunluğundadır.

İçme ve Kullanma Suyu:

Bölge içindeki yeşil alanlardan derin kuyu vasıtası ile elde edilecektir. 100 m derinliğinde 4+1 (4 asıl 1 yedek) kuyu yeterli olacaktır. Emniyet ve kontrol açısından 5.000 m³lük 1 adet su deposundan cazibe ile dağıtım yapılacaktır.

Kanalizasyon şebekesi;

Ø200 ve Ø1000 mm borularla, parsel büyüklüğü ve kurulacak endüstrinin tüketimine göre projelendirilecek ve imal edilecektir. Ayrıca evsel ve endüstriyel atıksular ayrı kanalizasyon sistemleri ile toplanacak, aşağıda verilen atıksu deşarj standardına uymayan veya daha fazla kirlilik üreten endüstrilerden ön arıtma tesisi yapmaları istenecektir.

Atıksu Deşarj Standartları:

Yukarıda verilen standartlara uygun atıksu, yapılacak arıtma tesisinde arıtılacak ve Yahnikapan Drenajına veya Kanlıpınar Göletine (gerekli izinler alındıktan sonra) deşarj edilecektir.

Yağmur suyu:

Parsel büyüklüğüne göre ve 10 yıllık yağış ortalaması esas alınarak projelendirilecek ve Yahnikapan Drenajına deşarj edilecektir.

Atıksu Arıtma Tesisi;

Enerji Temini;

Elektrik Enerjisi, Eskişehir TM2'den 30mW'1 taşıyacak kapasitede yeraltı kablosu ile iletilecektir. 1*400 34,5 xlpe kablo ile sağlanacaktır.

Doğalgaz

Mevcut Organize Sanayi Bölgesi doğalgaz hattının sonundan alınacak bir branşmandan yaklaşık 7 km uzunluğunda, 6" çelik boru, 24 bar basıncında ve 10.000 m³/h kapasiteli regülatör ile bütün parsellere, 4 bar basınçta PE boru ile dağıtım yapılacaktır.

Haberleşme Tesisleri:

Telekom altyapısı ile özel iletişim şirketlerinin hizmet verebileceği şekilde altyapı ile donatılacaktır.

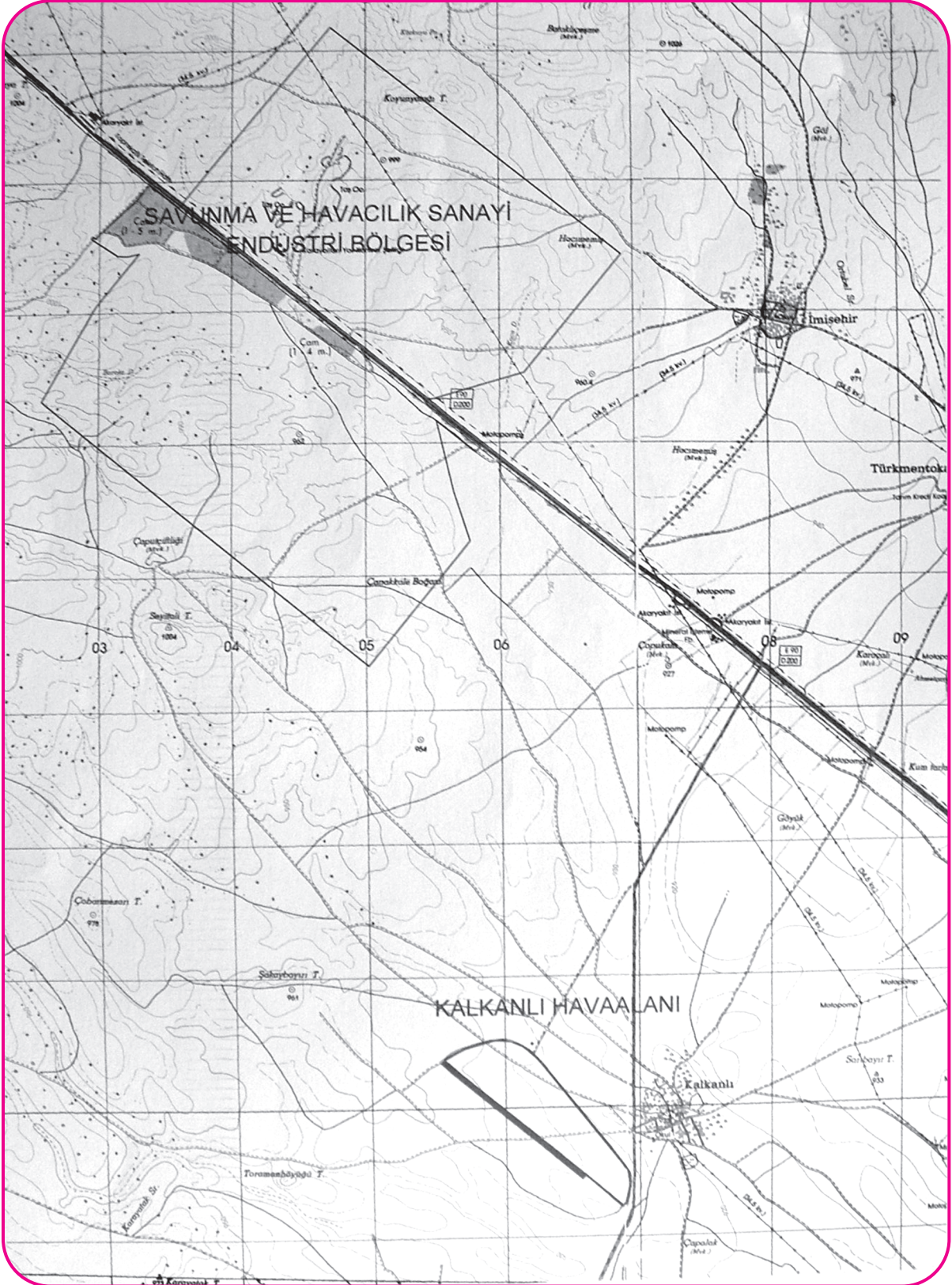
- ÖZGEÇMİŞ - ALİ İHSAN KARAMANLI

1955 yılında Afyon Emirdağ'da doğdu. 1977 yılında Eskişehir Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi Makina Mühendisliği Bölümünden mezun oldu. 1977-1985 yılları arasında DSİ 3. Bölge Müdürlüğü'nde Atölye ve İşletme Mühendisi olarak görev yaptı. 1985 yılında Devlet Lisan Okulu İngilizce Bölümünü bitirdi. 1991 yılında Anadolu

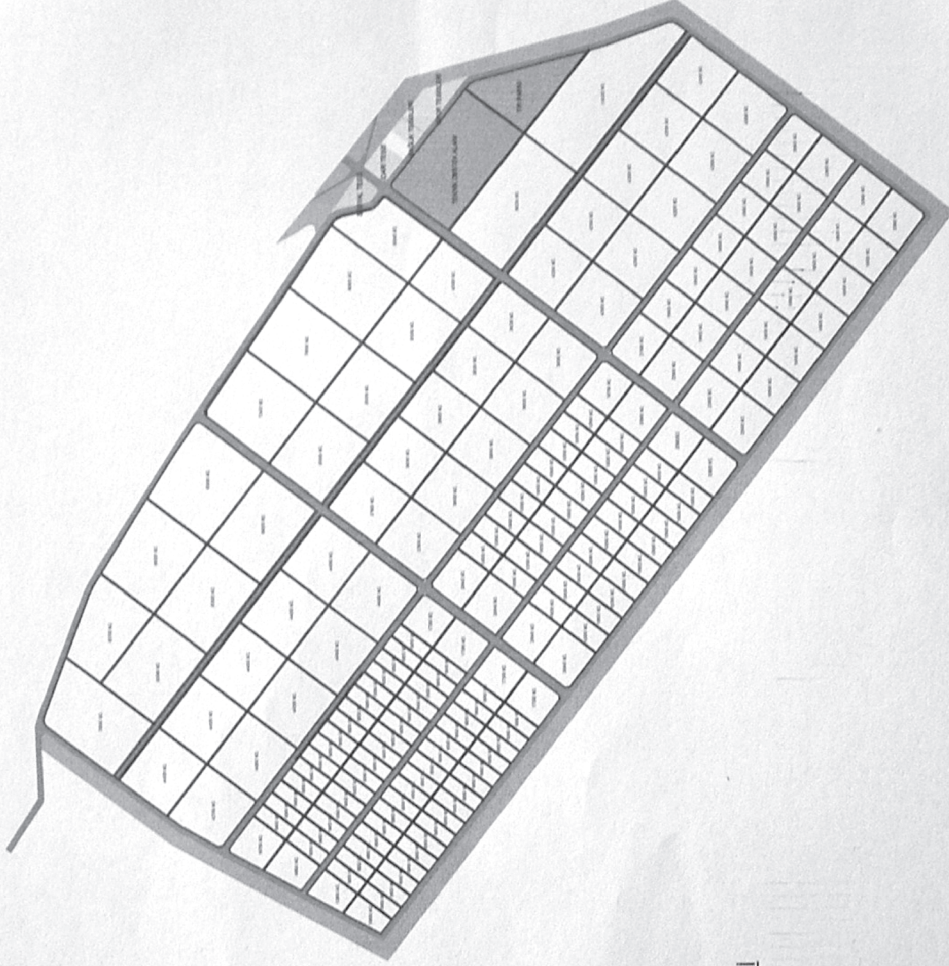
Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü'nde yüksek lisansını tamamladı. 1985 yılından 1994 yılına kadar Eskişehir Sanayi Odası'nda Teknik Ekspert olarak görev yapmış olup, 1994 yılından bu yana Eskişehir Organize Sanayi Bölge Müdürlüğü görevini yürütmektedir. Odamızın (14503) sicil nolu üyesidir.

FİZİBİLİTE ETÜDÜ

	Yıllar (TL)							TOPLAM
	1. Yıl	2. Yıl	3. Yıl	4. Yıl	5. Yıl	6. Yıl	7. Yıl	
Etüt, Plan, Proje								
Zemin Etüdü	30.000	0	0	0	0	0	0	30.000
Jeolojik-Jeofizik	60.000	0	0	0	0	0	0	60.000
Harita/Parselasyon	100.000	0	0	100.000	0	100.000	0	300.000
Altyapı Projeleri	400.000	0	0	0	0	0	0	400.000
Yardımcı Tesisler								
Bölge Yönetim Merkezi	1.260.000	0	0	0	0	0	0	1.260.000
Altyapı Destek Merkezi	0	0	750.400	0	0	0	0	750.400
İş Merkezi	0	0	0	3.180.800	0	0	0	3.180.800
Antrepo	0	0	1.500.000	0	0	0	0	1.500.800
Lojistik Merkez	0	0	750.400	0	0	0	0	750.400
Yatırım Danışmanlık Merkezi	0	0	375.200	0	0	0	0	375.200
Ortak İş Merkezi	0	0	0	2.385.600	0	0	0	2.385.600
Ortak Kalite Merkezi	0	0	0	2.385.600	0	0	0	2.385.600
Kamulaştırma	12.250.000	0	0	13.632.000	0	17.232.750	0	43.114.750
ALTYAPI								
Yol	0	4.500.000	4.500.000	4.100.000	4.100.000	4.300.000	4.300.000	25.800.000
İçme ve Kullanma Suyu								
* Derin Kuyu	200.000	0	200.000	0	300.000	0	200.000	900.000
* Deop (5000 m')	0	400.000	0	0	0	0	0	400.000
* Terfi Hattı	0	120.000	0	0	0	0	0	120.000
* İsale Hattı	0	120.000	0	0	0	0	0	120.000
* PE Dağıtım Hattı	0	50.660	32.160	034.080	72.270	114.885	0	314.055
Yağmur Suyu								
Ara Deşarj Kanalı	0	0	500.000	500.000	500.000	0	0	1.500.000
Yağmur suyu şebekesi	0	30.330	16.080	17.040	36.135	57.443	0	157.028
Kanalizasyon								
Evsel Atıksu	0	60.660	32.160	34.080	72.270	114.885	0	314.055
Endüstriyel Atıksu	0	60.660	32.160	34.080	72.270	114.885	0	314.055
Arıtma Tesisi	0	0	0	9.088.000	2.409.000	0	0	11.497.000
Doğalgaz								
Çelik Yüksek Basınç Hattı	0	840.000	0	0	0	0	0	840.000
Çelik Dağıtım Hattı	0	240.000	0	0	0	0	0	240.000
Basınç Düşürme İstasyonu	0	100.000	0	0	0	0	0	100.000
PE Dağıtım Hattı	0	60.660	32.160	34.080	72.270	114.885	0	314.055
Telefon ve Data Hattı	0	30.330	16.080	17.040	36.135	57.443	0	157.028
Elektrik								
Ana Temin Hattı	0	2.830.800	0	0	0	0	0	2.830.800
Trafo, Dağıtım Kutuları ve Servis Hatları	0	1.617.600	0	1.817.600	0	2.042.400	0	5.477.600
	14.300.000	11.071.700	8.737.600	37.360.000	7.670.350	24.249.575	4.500.000	107.889.225
Beklenmeyen Giderler	429.000	332.151	262.128	1.120.800	230.111	727.487	135.000	3.236.677
TOPLAM YATIRIM TUTARI (TL)								111.125.902

SAVUNMA VE HAVACILIK SANAYİ ENDÜSTRİ BÖLGESİ

PARSEL ADETLERİ

0-7000	64 ADET
7000-10000	36 ADET
10000-20000	37 ADET
20000-30000	7 ADET
30000-40000	10 ADET
40000-50000	21 ADET
50000-70000	9 ADET
70000-100000	6 ADET
100000- ÜSTÜ	1 ADET
TOPLAM : 191 ADET (4 086 460 m ²)	

SOSYAL YAŞAM ALANLARI BİLGİLERİ

TOP. YOL ALANI	: 456 900 m ² .
TOP. YEŞİL ALANI	: 363 750 m ² .
SOSYAL TESİS ALANI	: 8 800 m ² .
İDARI TESİS ALANI	: 9 150 m ² .
SAĞLIK TESİSİ	: 5 300 m ² .
SPOR TESİSLERİ	: 16 300 m ² .
TEK. DESTEK ALANI	: 102 200 m ² .
TIR PARKI	: 50 700 m ² .

TOPLAM : 1 013 100 m².

TMMOB BASIN AÇIKLAMALARI

İŞÇİ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ YÖNETMELİKLERİNİ BİR KEZ DAHA YARGIYA TAŞIDIK

TMMOB İş Güvenliği Uzmanlarının Görev, Yetki, Sorumluluk ve Eğitimleri Hakkında Yönetmelik ile İş Sağlığı ve Güvenliği Hizmetleri Yönetmeliği'nin iptali istemiyle Danıştay'a başvurdu. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI, konuya ilişkin olarak 27 Ocak 2011 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın iş güvenliği alanını piyasa aktörlerine teslim eden, iş güvenliği hizmetini taşeronlaştıran düzenlemelerine karşı hukuk mücadelesini sürdüren TMMOB, konuya ilişkin yayımlanan son iki yönetmeliği de yargıya taşımıştır.

TMMOB, 27.11.2010 tarih ve 27768 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren İş Güvenliği Uzmanlarının Görev, Yetki, Sorumluluk ve Eğitimleri Hakkında Yönetmelik ile İş Sağlığı ve Güvenliği Hizmetleri Yönetmeliği'nin iptali istemiyle Danıştay'a başvurmuştur.

Söz konusu yönetmelikler, eğitimden ortak sağlık ve güvenlik birimine kadar tüm süreçleri piyasa aktörlerine teslim eden, iş güvenliği hizmetini taşeronlaştıran düzenlemeler içermektedir. Mühendis ve mimarlık hizmetlerinin sunumunda, lisans eğitimi sonrasında kazanılan mühendis ve mimar unvanını değil, özel şirketlerce verilen eğitim ve Bakanlıkça verilen sertifikayı esas almaktadır. Özel sektörde çalışanları 7 yıl boyunca iş güvenliği mühendisliği hizmetini alana sokmamakta ve bu süre içinde iş güvenliği alanını Bakanlık çalışanlarına hasretmektedir.

Çalışma hayatındaki en önemli konulardan biri olan işçi sağlığı ve güvenliği alanındaki sorunların, ikti-

darın ele aldığı yöntemle çözüme kavuşturulması olası görünmemektedir. Kamu düzeni, güvenliği ve sağlığını ilgilendiren bu konu kamusal hizmet anlayışı ile ele alınmadığı sürece çözümü olanaklı değildir. Her şeyden önce bireye, ailesine, toplumsal işgücü kaybına, işletmeye ve ülke ekonomisine ağır fatura çıkaran bu konu piyasalaştırılamaz.

TMMOB, konunun takipçisi olacak ve işçi sağlığı-iş güvenliği alanındaki piyasalaştırma çabalarına karşı mücadelesini sürdürecektir.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TABIATI VE BİYOLOJİK ÇEŞİTLİLİĞİ KORUMA KANUNU TASARISI BU HALİYLE KABUL EDİLEMEZ

TMMOB'nin Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu Tasarısı'na ilişkin görüşü 11 Ocak 2011 tarihinde TBMM Çevre Komisyonu'na gönderildi. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI, konuya ilişkin olarak bir basın açıklaması yaptı.

BASINAVE KAMUOYUNA

TBMM gündemine taşınmış olan Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu Tasarısı bir bütün olarak değerlendirildiğinde, doğayı koruma açısından sistematik bir gerilemeye karşılık gelmektedir.

TMMOB konuya ilişkin değerlendirmelerini bugün (11 Ocak 2010) TBMM Çevre Komisyonu'na sunmuştur.

Kanun Tasarısı, var olan bir eksikliği gidermekten çok, koruma çabalarının “yatırım” adı altında sürdürülen “talan” anlayışına terk edilmesinden başka bir şey değildir.

Söz konusu tasarıyla, kanunlarda yaratılan istisnalar, sağlanan imtiyazlar, görmezden gelinen işgallerle yetinilmeyip ülke yüzölçümünün yüzde 2'si bile olmayan “doğal korunan alanlar” özel kanun kapsamından çıkarılmaktadır.

Yasa tasarısı ile bilimsel çalışmayı zorunlu kılan, ulusal ve uluslararası nitelikte değer taşıyan alanlara ilişkin karar alma yetkisi **14'ü bürokratlardan oluşan 20 kişilik kurula** verilmekte, ülkemizin en önemli doğal değerleri, görevleri koruma kararlarıyla çoğunlukla çelişen “yönetici bürokratlara” emanet edilmektedir. Yasalaşması halinde böylesi bir düzenleme, **87 yıllık Türkiye Cumhuriyeti'nde alınmış en koruma karşıtı karar olarak tarihe geçecektir.**

“Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu Tasarısı”, Birleşmiş Milletler Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi (BCS) de dahil olmak üzere Türkiye'nin de taraf olduğu çok sayıda uluslararası anlaşmanın yanı sıra Anayasa'nın “Tarih, Kültür ve Tabiat Varlıklarının Korunması” başlığı altında yer verilen 63. maddesindeki; **“Devlet, tarih, kültür ve tabiat varlıklarının ve değerlerinin korunmasını sağlar, bu amaçla destekleyici ve teşvik edici tedbirleri alır”** ilkesine de açıkça aykırıdır.

Kanun Tasarısı, amaç maddesinden başlayarak “yatırım” adı altında bu alanlara göz dikmiş olan “talan” örgütleyicilerine karşı teslim bayrağını çekmektedir. Gereğesinde mevcut mevzuatı ve uygulamaları “Kuralcı ve yasakçı mantık” olarak nitelendirerek, “katılım” ve “danışma” organları dışlanmakta, Çevre ve Orman Bakanlığı her durumda tek başına “son sözü” söyleyebilecek bir konuma getirilmektedir. **“Koruma-kullanma dengesi”**

ifadesi kisvesi altında “kullanmayı” amaç içine sokan düzenlemeler, ülkemizin en önemli doğal değerlerinin gözden çıkarıldığının kanıtıdır.

Bu alanlar sürdürülebilirlik içerisinde ekonomik faaliyete açılacak demektir. Tasarı ile mevcut ÇED süreçleri sayesinde korunan alanlarda gerçekleşen tahribat bu sefer Ekolojik Etki Değerlendirmesi (EED) adı altında hazırlanacak raporlarla yürütülecektir. ÇED raporları benzeri bir süreçle korunan alanlar yatırımlara açılmış olacaktır.

Tasarının; tesis edilecek izinler, intifa ve irtifak hakları ile ilgili bölümünde ülkemizin neredeyse tüm korunan alanları özel kişi ve şirketlere tahsis edilebilir hale getirilmekte, “üstün kamu yararı ve stratejik kullanım” tarifi ile izin, intifa ve irtifak hakkı verme yetkisi Bakanlar Kurulu'na verilmektedir.

Bunun meali şudur: Munzur, İkizdere, Ilısu vadisi vb.de yapılmak istenen HES'ler; Kuşadası, Küre Milli Parkı vb.ne yapılmak istenen otoyollar, sanayi tesisleri, maden işletmeleri “üstün kamu yararı ve stratejik kullanım” olarak tarif edilebilir ve Bakanlar Kurulu bu yatırımlara izin verebilir.

Kanun tasarısıyla, “Milli Parklar Kanunu” ve “Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu” gibi “özel kanun” niteliğine sahip yasalar tarafından korunan alanlar, “genel kanun” niteliğindeki bir düzenleme içine sokularak, “Maden Kanunu”, “Turizmi Teşvik Kanunu”, “Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu” gibi “özel kanun” niteliğini koruyan yasalar karşısında koruma kararları üstünlüğünü yitirmektedir.

Tasarının dayandırıldığı doğa koruma stratejisi yanlışdır, gerçekçi değildir. Doğa korumanın temel araçlarından biri olan planlama, siyasal iktidarların her türlü keyfi uygulamasına açık bırakılmıştır. Tasarıdaki kavramsal boşluklar, belirsizlikler ve anlam kaymaları, uygulamaları kargaşaya dönüştürebilecek, ilgili kuruluşlar arasında çatışmalara yol açabilecek, doğa koruma alanında şimdiye kadar elde edilebilen kazanımları da geçersizleştirebilecektir! Tasarıyla, siyasal iktidarlara daha önce çeşitli koruma yapılarına kavuşturulmuş alanları bu yapılarından çıkarma olanağı getirilmektedir.